

over for, hvad hr. Per Stig Møller nu siger i forhold til vores dagsordensforslag, som han jo altså har været bekendt med et stykke tid, og hvor han sagde i Politiken den 7. november:

»Det ser ud til, at SF og Enhedslisten har bevæget sig i retning af noget, vi kan blive enige om, siger den konservative udenrigsordfører Per Stig Møller.«

Ingen bemærkninger om, at det gik ud på at mistænkeliggøre USA eller noget som helst.

Jeg tror, det vil være vanskeligt for Socialdemokratiet og De Konservative at forklare, hvis man ikke modtager det tilbud, som jeg her kommer med på SF's og Enhedslistens vegne.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu er hr. Per Stig Møller jo i stand til at læse noget ind i en dagsordenstekst, der i hvert fald ikke står der, og så kan man jo selvfølgelig læse hvad som helst ind. Det gør hr. Per Stig Møller også.

Men hvis det kun er et spørgsmål om at undgå, at der bliver indlagt forkerte motiver, så er der jo en anden mulighed: Hr. Per Stig Møller er formand for Udvalget vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik i Folketinget, og der er det sådan, at der er en mulighed for, at dette udvalg simpelt hen kan stille spørgsmål og bede om undersøgelser fra DUPI.

Jeg vil godt citere, hvad der står i loven om Dansk Udenrigspolitisk Institut, som vi vedtog sidste år. Der står i § 2, at Dansk Udenrigspolitisk Institut har til opgave at udarbejde analyser og udredninger efter anmodning fra enten regering, Folketingets Udvalg vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik eller på eget initiativ.

Så hvis hr. Per Stig Møller så brændende ønsker denne undersøgelse, men er meget bange for, hvad der kan læses mellem nogle linjer, var det så ikke en løsning for hr. Per Stig Møller at sammenkalde dette udvalg og så gennem dette udvalg formulere en tekst, der bad om en sådan undersøgelse, men uden at der altså var det med, som hr. Per Stig Møller læser på et papir, hvor det i øvrigt ikke står?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg må beklageligvis meddele, at Enhedslisten sammen med bl.a. SF har indstillet, at dette udvalg bliver nedlagt, og derfor ser jeg mig som formand for det nedlæggelsesbebudede udvalg ikke i stand til at begynde at foretage specielle

opgaver på det her stadium, hvor man har indstillet det til nedlæggelse.

Jørgen Estrup (RV):

Som det er fremgået af et spørgsmål tidligere på dagens dagsorden, er overskriften Thulesagen jo efterhånden ikke særlig nem at tyde. Det drejer sig ikke længere om det, vi alle snakkede om en overgang, nemlig Thulearbejdernes mulige strålingsskader i forbindelse med nedstyrningen og deres krav på erstatning. Det har vi heldigvis fået løst, det er der truffet beslutning om.

Det drejer sig heller ikke om H.C. Hansens brev til USA's ambassadør om den danske a-våbenpolitik. Også dér har vi heldigvis nu fået besluttet, at der skal gennemføres en undersøgelse af Dansk Udenrigspolitisk Institut.

Og endelig så drejer det sig jo altså heller ikke længere om regeringens håndtering af selve H.C. Hansens brev, også dér er der nu truffet beslutning. Der er en gruppe, der sidder flittigt og læser breve og andre papirer og forhåbentlig ad den vej kommer frem til, at også dér er tingene gået ordentligt og anstændigt til.

Hvad handler sagen så egentlig om? Den handler i virkeligheden om, hvordan vi i Folketinget vil forholde os til vores nyere sikkerhedspolitiske historie, eller mere præcis, hvilken adgang der skal være til at skrive historien om dansk a-våbenpolitik under den kolde krigs permanente konfrontation mellem Øst og Vest og da specielt den sidste del af perioden, nu hvor vi ved, at konfrontationen er slut, hvor Øst og Vest faktisk samarbejder. Vil vi gøre op med myterne om den tid eller vil vi ikke? Det er i sin enkelthed det, vi skal prøve at finde en løsning på.

For Det Radikale Venstre er der et helt overordnet og principielt synspunkt, som går ud på, at vi ønsker fuld åbenhed. Vi føler, at der bør gøres op med den tankemåde, som vi havde under den kolde krig, og det gør vi bedst ved fuld åbenhed. På dansk side kan vi ikke have noget at skjule, og det har glædet mig at høre, at det stort set er blevet sagt fra alle sider i den debat.

Men så må det selvfølgelig føjes til, at sikkerhedspolitik som bekendt ikke foregår alene på danske præmisser. Det er nødvendigt at tage hensyn til fremmede magters interesser og i det-te tilfælde specielt USA's. Hvis vi vil bevare vores troværdighed sikkerhedspolitisk, så kan vi ikke offentliggøre oplysninger, som andre lande har givet os i fortrolighed.